KATKI

Devrimci Sosyal Demokrat

★ MANİFESTO
-Aralık 1976-

★ PARANOYA OPERASYONU

★ 1929 İzmir Mahkemeleri'nde Verilen Karar

YIL 6 — SAYI 28 — ARALIK 1976 — FİATI 5 LİRA

MANİFESTO

— Aralık 1976 —

Disk'in âlet edildiği provokasyon ve likidasyon harekâtı

KATKI'nın Ağustos 1976 tarihli 26. sayısında yeralan AÇIKLAMA başlıklı yazıda, işçi yığınlarının pratiğinde gelişmekte olan işgal-boykot atılımlarının ne boyutlara ulaştığı ve nasıl bir potansiyel güç halini aldığı işaret edilmişti.

Bu Açıklama'nın yayınlandığı sıralarda MC Hükümeti Kamuoyunu Devlet Güvenlik Mahkemeleri Yasası ve Yunanistan'la Savaş Olasılığı ile oyalarken, gerçekte fiilen «Serbest Bölgeler» Tüzüğünü hazırlıyor ve yürürlüğe koymaya çalışıyordu.

«Serbest Bölgeler» öyle somut bir emperyalist tezgâhtı ki, bunun uygulanması durumunda tüm işçi sınıfının, —elemanları ordunun içine kadar uzanan— ara tabakaların tüm ilerici yurtsever bölümleri ile beraber bir müttefikler cephesi yaparak, kararlı ve etkin bir eylem koyması hiç de zor olmayacaktı.

Eylül'ün başında çıkan KATKI dergisi işçi sınıfına böyle bir eylem için uyarı yapıyor ve ittifaklar politikasını da işaret ediyordu.

Ne var ki işçi yığınlarının kazanmış olduğu işgal-boykot pratiğinin kendileri için devamlı bir «Demokles kılıcı» olduğunu iyi bilen emperyalizmin maşaları, işçi sınıfının, bu hareketiyle de bir yere varamıyacağını ispat etmek (!) ve işçi yığınları arasında gelişen «müşterek işgal-boykot» yapma fikrini çürütmek, yâni yığınlarda bir «potansiyel güç» olarak birikmekte olan topluca işgal-boykot yapma eğilim ve arzusunu boşa çıkarmak için harekete geçtiler.

DGM yasası parlamentoda CHP tarafından engelleniyordu, ve süresi içinde çıkmasına imkân yoktu. Bu husus bizzat Bülent Ecevit'in teminatı ile Kemal Türkler'e iletilmişti. 15 Eylül günü Ecevit'in «kanunun çıkmasına imkân yoktur onun için herhangi bir extra desteğe de ihtiyaç yoktur» anlamında sözleri, Kemal Türkler'e direkt olarak iletilmişti... Bunun üzerine sendikalist kariyerist ve de dolayısiyle oportünist Kemal Türkler harekete geçmiş ve zaten çıkmayacak bir kanunu «çıkarttırmamak» için kahramanca (!) direnen bir «don kişot» rolünü benimsiyerek, şanını şöhretini

kolayca arttırmanın kurnazlığına kaptırıvermişti kendini... Çünkü zaten böyle bir «çarıklı erkân-ı harb» için, işçi sınıfının birliği ve bütünlüğü demek, kendinin, burjuva basın ve yayın organlarının yardımı ile şan ve şöhret kazanarak bir işçi sınıfı totemi (Büyük Şef) hâline gelmesi demekti...

Verdiğimiz bu karakteristikler Kemal Türkler'in şahsı ile pek ilgili değildir. Bu açıkladıklarımız —evrensel benzerlikleri de olan— bugünkü Türkiye'deki sendikalistlerin karakteristiğidir. Yâni «Kemal Türklerlik» karakteristiğidir. Dolayısiyle bugün Kemal Türkler yerine —hiçbir ideolojik disipline bağlı olmayan— bir başkası da gelse yine aynı «Kemal Türklerlik» karakteristiğini taşıyacaktır.

İşte bizim bildiğimiz bu karakteristikleri pek tabii CIA ajanları da bilmektedir ve bu «kolayca programlanabilir» kafaları gütmek, onlar için çocuk oyuncağı gibidir...

Nitekim 16 Eylül harekâtında da böyle oldu.

Kemal Türkler, yaptığı daha doğrusu âlet olduğu işin bilincinde değildi; ona söyletilen sözlerin anlamlarının bile farkında değildi; çünkü ajanlar onu, işçi sınıfının birliğinin kendi kariyeri ile eş anlamlı olduğuna, —onun— yalnız hamâsi jestlerle de olsa şan ve şöhretinin artmasının, işçi sınıfının birliğinin güçlenmesi demek olacağına inandırmışlardı.

Ama gerçekte etrafındaki ajanlar Kemal Türkler'e işçi yığınlarında uzun yıllardır birikim yapmış «işgal-boykot yapma pratiği» potansiyelini boşaltma görevi yaptırmışlardır; Öyle ki bu potansiyel güç hiç bir müsbet iş yapmayacak bir şekil ve zamanda «serbest bırakılmış» tır.

Türkler «işçi sınıfını serbest bıraktık» derken bunu ikrar ettiğinin farkında bile değildi.

İşçi sınıfı yığınsal olarak sendikalizmi de aşan —bütün düzen müessеselerinden taşan— bir dinamik kazanmıştı. Bu birikimin oluşmasında pek çok adsız-şöhretsiz devrimcinin emeği vardı. Bu hareketleri savunan, bu hareketlere dayanan devrimci aydınlar vardı. Bu hareketlerle Türkiye'de artık sapık bir akım olarak zararlı olmaya başlayan sendikalizmi de yoluna sokmak gayesi güdülüyordu.

Sendikalistler ise patlamaya hazır bir hale gelmekte olan bu «dinamik» in üstüne oturmuşlar onu baskı ile yok etmeye çalışıyorlardı. Ama sendikalist baskı ile bu hareketler daha şiddetleniyor ve büyüyordu.

İşte CIA ajanları bu potansiyeli boşaltmak için ölü bir zaman ve boş (hedefsiz) bir mekân aradılar, ve Türkiye'nin şu sıkışık durumunda bile buldular da: 16 Eylül 1976...

Bu anda provokasyonu tezgâhlamak için Türkiye işçi sınıfının üzerine lök gibi oturmuş koca oğlanlara «arslanım ayağa kalk da o güzel enda-

mını göster» gibi bilimsel öneriler (!) getirmek kâfi gelmişti CIA ajanlarınca...

16 Eylül 1976 harekâtı söylenmiş veya söylenmemiş olan hiç bir hedefi gerçekleştirememiştir.

16 Eylül 1976 harekâtı ile işçilerin bir genel işgal-boykot provası yaptığı söyleniyorsa da bu kadar «astarı yüzünden pahalı» bir hareketi devrimci açıdan «kazanç» olarak görebilmek mümkün değildir.

16 Eylül 1976 harekâtı 6-7 bin —izafi olarak— bilinçli ve dinamik işçinin işyerlerinden atılması sonucunu doğurmuştur.

Dolayısiyle 16 Eylül 1976 harekâtı bir provokasyon ve likidasyon harekâtıdır...

Bu provokasyon ve likidasyon harekâtı yığınların işgal-boykot hareketlerini biraz duraklatsa da, bu anti-sendikalist hareket, önünde sonunda yine güçlenerek sendikalistleri ezip geçecektir.

Katkı'nın sayı 16-17 de belirtildiği gibi Kemal Türkler benzeri sendikalistler ancak oportünist sosyal demokrat çizgide yâni CHP çizgisinde tutarlı bir politika yürütebilirler. Dolayısiyle CHP gibi kantite olarak büyük bir parti ile paralel çalıştıklarında daha az provokasyona sebep olurlar ve sürüklenecekleri provokasyonlarda bile büyük ölçüde sorumluluktan kurtulurlar.

Ama sendikacılar, sendikalist kariyerist olarak «daha sol iddialı» lığa sürüklendiklerinde kaçınılmaz bir şekilde ajanların oyuncağı veya bizzat ajan olurlar.

*
* *

DİSK Emperyalizmin Ajanları Tarafından Bir «Soğuk Harb» Odağı Veya Bir «Cadı Kazanı» Durumuna Getirilmek İstenmektedir

Bugünkü Türkiye'de, tabanda işgal-boykot hareketleri adını verdiğimiz bir yığın hareketi var. Bununla beraber bu hareketlere açıkça karşı çıkıp bunu kaba bir şekilde baskıyla önlemeye çalışan kuruluşların yanında, bu hareketleri provoke etmek ve çığırından çıkarmak için teşkil edilmiş sendikalist kariyerist oportünist legal sol kadrolar da var.

DİSK'in başındaki sendikalist kariyeristler, TİP'in, ağızları daha iyi lâf yapan oportünistleri ile, işçi sınıfının, sendikalizmi de aşan atılımlarını provoke etmek görevini paylaşamamaktadırlar. Emperyalizm tarafından ihaleye çıkarılan bu kazançlı görev yüzünden bu kadrolar arasında başlayan «marifet gösterme yarışı» bugün emperyalizmin beklediğinden daha iyi sonuçlar vermektedir.

İşçileri tek tek soyalist yapacaklarını vaazeden TİP'liler, DİSK yöneticilerini «işçileri CHP'lileştirmek» le suçlayınca, kariyer ve avantalarını

TİP'lilerle bölüşmeye —veya tümüyle kaptırmaya— hiç de niyetli olmıyan DİSK'in uyanık sendikalistleri hemen refleks (!) göstermişler, bu aptalca ithamları bile fikir çerçevesinde cevaplıyacak yetenekten yoksun bulunduklarından, her ilkel canlının yapacağı gibi —bu saldırı karşısında— sığınacak bir yer aramışlardır.

Halbuki Türkiye gibi bir ülkede bilinç ve bilgisini aşan seviyelerde solculuk iddialarına tırmanıp ayakları yerden —görebildiği realiteden— kesilenlere, kimlerin sahip çıkacağı belli idi.

Zaten Ürün Dergisi ile, 1974 den itibaren kurulmaya başlayan bir tezgâh, «sotada» bekliyordu. KATKI, Ürün Dergisinin, daha ilk çıkışında teorik temel taşı olarak ortaya koyduğu Türkiye Milli Kurtuluş Hareketi görüşünü —yorumunu— kesin bir biçimde reddetmiş ve bu derginin «şaibeli» olduğunu işaret etmişti. Ama KATKI, Ürün'ün bir çeviri dergisi olması, telif yazılarından genellikle birşey anlaşılmamakla beraber —misyonunu sürdürebilmek için— arada sırada faydalı çeviriler koymak zorunda kalması ve yalnız lâfla da olsa legal devrimci bir partinin gerekliliğini savunması dolayısiyle, «yarar-zarar oranı» nı gözönünde tutarak bu dergiye karşı açık bir ithamda bulunmayı ertelemişti.

Sonradan görüldü ki, çıkaranları kimsenin tanımadığı, legal olarak çıkan devrimci bir yayında, tanınan bir sol sahsiyetin bulunması gereği hatırlanınca da Dr. Ziya Oykut adındaki bir göz hastalıkları mütehassısının başyazar olarak transfer edildiği Ürün Dergisi, bir dergi olmaktan çıkıp, dallı budaklı bir şekilde müesseseleşmeye (!) başladı.

Altmış küsur yaşına kadar bir kasaba doktoru olarak yaşayıp hiçbir entellektüel ürün vermemiş olduğu halde, karanlık 12 Mart döneminde âniden siyaset meydanında zuhûr edip, önce Kitle Dergisi'ni çıkaran, sonra da TSİP Partisinin kuruluşuna ön ayak olan Bay Ziya Oykut'un ayrıca TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın da eski ve yakın arkadaşı olduğu bilinmektedir. Bilgi ve bilinç düzeyinin çok üstünde bir ihtiras sahibi olan Bay Ziya Oykut, devrimciler tarafından «savunulabilir» bir kişi değildir. Kaldı ki kendisi de 1972 den bu yana yaptığı atraksiyonların nedenlerini açıklamamış ve hiç bir özeleştiriye gerek görmemiştir.

Ürün'ün başlıca ürünlerinden biri Yurtsever İlerici Gençlik Dergisi diğeri ise İlerici Gençlik Dernekleri'dir. Ürün Dergisinden türeyen ve Üründü (veya toplumsal ilerlemeci) olarak bilinen daha pek çok yuva vardır. Ve bu yuvalar teşkilâtı, bugünkü legal oportünist partilere ve bilhasa TİP'e karşı bir alternatif (seçenek) tuzak olarak tertiplenmiştir. Açıkça teslimiyete gururları (!) elvermeyen yiğit (!) küçük burjuvalar bir «gizlilik oyunu» ile teslim alınmak için kurulmuştur «Ürüncülük» veya «Toplumsal İlerlemecilik» tezgâhı...

İşte DİSK'in sendikalist kariyeristleri, TİP oportünistlerinden kaçalım derken bu tezgâha sığınarak —organik olarak bağlanarak— DİSK'i maceracılık yoluna çekmeye çalışmaktadırlar. DİSK açıktan görüldüğü kadariyle meselâ İlerici Yurtsever Gençlik Dergisi'ni paraca desteklemektedir...

Bugün DİSK üzerinde odaklaşan bu provokatif oyunlar, önünde sonunda DİSK kuruluşunun başını yiyecek, işçi sınıfına ve ülkeye de hiçbir yarar sağlamayacaktır.

Bu oyunlar, görebilenler için artık tıraji-komik bir hal almıştır. Ürün Dergisi ve kolları bugünkü Türkiye pratiğine dair hiçbir öneri getiremediği, tarih konusunda hiçbir araştırma, açıklama yapamadığı halde, yalnız soyut ve anlamsız lâflarla bir evrensel siyasi akımın Türkiye temsilcisi olduğunu iddia etmektedir. Böyle bir tavır kesinlikle Troçkizmin veya CIA'cılığın tavrıdır.

Kaldı ki, —diğer taraftan— Ürüncülük'ün, son zamanlarda yoğunluk kazanmış olan çok yönlü «ihbar kampanycsı» ndan «muaf» tutulduğu da çarpıcı bir gerçektir. Daha ilginci, legal basın tarafından Doğu Berlin'deki bir kuruluştan emir aldıkları ve oraya —şahıs görüşmeleriyle— organik olarak bağlı bulundukları iddia ve ihbar edilen DİSK'in içindeki bir kol, ne savcılıkça kovuşturulmakta ve ne de bu kolun içinde şahsen itham edilenler, şahısları adına bir tekzip yayınlamaktadırlar.

Bilakis herkes görevinden ve yaptığı işlerden memnun ve daha büyük işler (provokasyonlar) becermek için âdeta biribirleriyle yarışmaktadırlar...

Son olarak bu provokasyon yuvalarında —ajanlar dışında— bulunması mümkün olan ve provokasyonlardan bile korkmayan yiğit (!) küçük burjuvalara şu hatırlatmayı yapalım:

Emperyalizmin ajanlarının cirit attığı kesin olan Türkiye gibi bir ülkede, yığınların somut pratiğine dair somut öneriler getirmeden, sosyalizm tarihini derinliğine araştırıp öğrenmeden, soyut veya anlamsız lâflar veya muhtevadan yoksun sloganlarla, sosyalizm akımının temsilcisi veya üyesi olduğunu imâ —dahi— etmek emperyalizmin ajanlarına yem olmak, onların güdümüne girmek demektir.

Dolayısiyle pratikte somut önerilere ve teoride derinliğine —metodik— bir tarih bilgisine sahip olmadan, geri zekâlı çocuklar gibi «TKP kurulsun» «TKP mi isterim» diye tutturmak, emperyalizmin ajanlarından, TKP mukallidi bir «bubi tuzağı» istemek, veya emperyalizmin sosyalist ülkelerin devletleri ile sürdürdüğü yeraltı mücadelesinde bir araç, bir oyuncak olmak istemek demektir.

Yâni böyle bir çocukça eğilim ve gayret, TKP'nin legal alana çıkmasını değil, tam tersi, onun silahlı bir sıcak savaş dönemine kadar yeraltında kalmasını gerektirecek «soğuk harb» şartlarının takviyesini sağlar.

*
**

Tüm Yurtseverlere!: Emperyalizmin Bilinçli Maşaları —Sağ ve Sol Görünümlü— Bölücüler Dışındaki Herkese!...

Gerçeklere, emperyalizmin öğrettiği gibi apış arasından bakmamak gerek... Çünkü o zaman herşey ters görünür...

Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın Soğuk Harb şartlarının baskısı sonucu olarak yeraltına itilmiş ve yurt dışına taşmış kolları var. Bunlardan çoğu «Hür Dünya(!)» da koloni teşkil etmiş ve elemanları burjuva uygarlığının sapık hayat tarzlarını meselâ «bohem hayatı» nı benimsiyerek, CIA'nın «entellektüel kukla» ları haline gelmişlerdir. Yalnız içlerinden biri —kişilerin hatalarından sarfınazar bir bütün olarak— evrensel sosyalizm akımının himayesine kavuşmuş ve bu evrensel akımın Türkiye'ye dair ve Türkçe konuşan sözcüsü durumunda, hayatiyet kazanabilmiştir.

Bu kol, şu anda İ. Bilen'in liderliği ile sözkonusu edilen kadrodur.

Bu kadro emperyalizmin Türkiye'yi bir «soğuk harb» alanı durumuna getirmesi sonucu olarak meydana gelmiş ve gelişmiştir. Bu kadronun meydana geliş ve sesini yükseltiş tarihleri bellidir ve hangi soğuk harb saldırıları sonucu oldukları da mâlûmdur ilgililerce... Fakat buna rağmen emperyalizmin rezil uşakları, çok defa Türkiye'deki anti-komünizm esintisinin artmasına ve soğuk harbin şiddetlenmesine sebep olarak —gerçekte ancak bir netice olan— bu kadronun propagandasının şiddetlenmesini göstermişlerdir.

Son zamanlarda burjuva yayın organları aracılığıyla da popülize edilen bu kadro, yine aynı soğuk harp tırmanmasına bahane yapılmak istenmektedir.

Şu noktayı kesinlikle ifade edebiliriz ki, İ. Bilen liderliğindeki söz konusu kadronun var oluşu, Türkiye'nin bir «soğuk harb alanı» olmasından dolayıdır; ve Türkiye'nin bu durumu devam ettikçe bu kadro —şahıslardan sarfınazar— var olmaya ve dünyaya seslenmeye devam edecektir.

Türkiye bir sıcak savaşa —bir iç savaşa— sürüklenmeden, «soğuk harb alanı» olmak durumundan kurtulursa —ki bu, Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın legal bir parti tarafından temsil edilmesi ve aynı zamanda evrensel sosyalizm akımının Türkiye'deki legal bir parti tarafından seslendirilmesi demektir— soğuk harb gereği var olan sözkonusu kadro —ele-

manlarının subjektif niyet ve isteklerinden sarfınazar —gerekliliğini yitirir ve ortadan kalkar.

Bu kadro, itildiği pozisyon itibariyle Türkiye'de ve dünyada yeraltı çalışmaları yapar. Bunu korkusuzca yapabilir de... Çünkü sırtını evrensel sosyalizm akımına dayamıştır; dolayısiyle yeraltında emperyalizmin —ajan —örgütleriyle karşılaştığında, evrensel sosyalizm akımından yardım görür ve —şahıs hatalarından, şahıs kayıplarından sarfınazar bir bütün olarak— onlara yem olmaz.

Bundan dolayı bu kadroyu yeraltı atraksiyonları ile «faka bastırmak» bir takım yanlışlara, tezgâhlara angaje etmek mümkün değildir.

Böyle bir niyetle yeraltına inip, dolap çevirmeye çalışan kurnaz «çarıklı» lar, önünde sonunda CIA'nın oltasına yem olurlar ve harcanırlar...

CIA oltasına takılmış böyle bir yemi, evrensel sosyalizm akımının himayesinde bulunan bu kadro yemez. Ama evrensel çapta ve yeraltında antikomünizm mücadelesi vermek üzere ortaya salıverilmiş olan bizim kurnaz «çarıklı»lar, farkında bile olmadan —CIA tarafından— Türkiye'yi bölme tezgâhı hâline getiriliverir.

Kaldı ki iş şimdi daha çok çatallaşmıştır: Doğu Berlin'de yapılan son «Avrupa Komünist ve Marksist İşçi Partileri Danışma Toplantısı» nda bütün Avrupa Partileri İ. Bilen kadrosunun «Türkiye'de marksist partinin legale çıkarılması yolunda müşterek çaba gösterilmesi» teklifini kabul etmişler ve dolayısiyle Türkiye'de böyle bir legal parti kuruluncaya kadar da, Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın temsilcisi olarak İ. Bilen kadrosunu tanıyacaklarını belirtmişlerdir.

İ. Bilen'in Türkiye dahil bütün Avrupa komünistlerine yaptığı çağrıyı, «legal marksist partiyi gerçekleştirmek için, pratik içinde bulunan insanların somut yaklaşımlarına, taktiklerine muhtaç bulunulduğu» şeklinde değil de, İ. Bilen kadrosunun soyut ifadelerinin —hatta kelimelerinin— aynen taklid edilip «onlara yaranmak (!) ve hatta bu yoldan giderek onlarla organik ilişkiye geçmek gerektiği» şeklinde —yâni tam ters olarak— anlayan maceracı küçük burjuvalar, bu dönemde çok daha büyük provokasyonlara malzeme olabilirler.

Zaten epey zamandan beri soyut bir TKP lâfını geveleyen bu maceracı gûruh, anlamadıkları bir mesleğin rozetini yakasına takıveren sahtekârlar olarak, CIA ajanlarına, kendilerini kullansınlar diye davetiye çıkarmaktadırlar. CIA ajanlarının, bunların en allâmesini bile ikna ederek kullanabilme olasılığı bugün daha da artmıştır. Çünkü Batı Avrupa'daki komünist partiler, Türkiye'de marksist partinin legale çıkarılması için çaba göstereceklerine dair yazılı bir karara katılmışlardır. Fakat pratikte, Tür-

kiye'den gelip kendini komünist diye tanıtarak ilişki kurmak istiyen kimseler ile, hatta o ülkelere yerleşerek Hür Dünya (!) polisine teslim olmuş kişiler ile, o partilerin gerçek sorumlularının meşgul olması imkânı yoktur. Dolayısiyle bu Batı Avrupa Partilerinde CIA'ya sızıntı veren sorumsuz kişi ve gruplar vasıtasiyle, Türkiye'de marksist iddialı sorumsuz ve bölücü kadrolar pekâlâ oluşturulabilir. Hatta bu kadrolar İ. Bilen kadrosu ile —ki detant politikasının sosyalistlere, pratikte ehliyetli kişilerce çok dikkatli kullanılması gereğine bağlı olarak müsaade ettiği— pragmatik bir anlayışa dayalı, kısa süreli taktik ilişkiler de kurabilirler. İşte bu derecede bir «inandırıcılık», bizdeki en allâme küçük burjuvanın bile CIA tarafından «bilâkaydüşart» teslim alınmasına ve tam anlamı ile ipnotize edilerek istenildiği şekilde kullanılmasına yeter ve artar...

Diğer taraftan böyle bir yeraltı mücadelesine cüret edemeyen veya bir süre etmiş de büyük bir zılgıt yemiş olan dangalak oportünist küçük burjuvaların sürüklendiği, İ. Bilen kadrosunun yayınlarını, pıogramlarını eleştirmek ve bu kadronun şahıslarını yıpratmak kampanyası da, yalnız memlekete zarar getiren bir uğraştır.

Çünkü bu kadronun varlık nedeni soğuk harp olduğundan, yayınlarının ifadeleri de —pek doğal ki— emperyalizmin dayatacağı soğuk harp, psikolojik harb, sıcak harb hatta iç savaş gibi «türlü-çeşitli» mücadele silahlarına karşı geçerliliğini koruyabilecek şekilde hazırlanmış çok soyut ifadeler olacaktır. Onun için en yakın istikbal perspektifini bile düşünmeden (yâni burnunun dibini görmeden) ve bu perspektifte ortaya çıkması muhtemel türlü emperyalist oyunları, tezgâhları için müeyyideli tedbirler getirmeden «Türkiye'nin şu parçasının şu andaki durumu şöyle; onların dediği buna uymuyor» diyerek onların ifadelerini, programlarını eleştirmeye, reddetmeye kalkmak, bugünkü Türkiye ortamında, bir bilimsel kollokyumda «bir bobinin havlaması» mertebesinden öte bir ağırlık taşımaz. Ama tartışmaları gürültüye boğmakta ve kargaşa yaratmakta faydalı (!) olabilir.

Demek ki, İ. Bilen liderliğindeki kadro hakkında —yazı ile, sözle ve hatta birtakım havalar ile imâ ederek— lehte ve aleyhte yapılan ve yapılacak olan her türlü spekülasyon, marksist partinin legale çıkmasına değil tam tersi, çıkmamasına ve «soğuk savaşın» kronikleşmesine yardım eder. Hatta kendilerini İ. Bilen kadrosu ile bir ve beraber olarak tanıtmakta sakınca görmeyen kuruluşlara, İ. Bilen'in yayın organlarında arka çıkması, övmesi de ancak karşılıklı etkileme yolu ile bir soğuk savaş tırmanışı demektir. İ. Bilen kadrosu bunun bilincindedir. Türkiye'de —hele bugünkü şartlarda— kendilerine yaranma yarışına çıkan kuruluş ve kadroların ancak CIA ajanlarının güdümündeki tezgâhlar olabileceğini kolayca kavrar onlar... Ama böyle bir ince —veya nazik (!)— soğuk harb taarruzu kar-

şısında, bu taarruzu aynı şekilde karşılamaktan başka yapacakları birşey de yoktur.

Bu arada olanlar bizim saf vatandaşlara olur: Bugünkü Türkiye'deki yığınların pratiğinde hiç bir anlama gelmeyen soyut lâfları, sloganları yazarak, çizerek, mırıldanarak ortalarda dolaşıp kargaşa yaratan bu şaşkın vatandaşlar —en dinamik kısmı yeraltı mücadelesine çekilmek suretiyle— emperyalizmin, evrensel sosyalizm akımı ile Türkiye üzerinden yaptığı soğuk savaşta malzeme olur ve harcanırlar.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, İ. Bilen kadrosunun hikmet-i vücudu Türkiye'deki soğuk harptir. Bu kadro Türkiye'deki soğuk harp bitinceye, yâni evrensel sosyalizm akımının bir kolu olan Türkiye'de Sosyalizm Akımı, Türkiye'de bir legal parti ile temsil edilinceye kadar —şahıslardan sarfınazar— yaşayacaktır. Ve de bu kadroyu —en ince kurnazlıklara da dayansa— soğuk harp yöntemleriyle kafakol'a almak, bir yanlış yola angaje etmek veya yıpratıp tahrip ederek ortadan kaldırmak imkânı ve ihtimali yoktur.

Diğer taraftan KATKI'yı da soğuk harb tezgâhlarına angaje etmek, yamamak imkânı yoktur. KATKI'ya hayatiyet veren kişiler, soğuk harb taktiklerini, yeraltı mücadelelerini ve Türkiye gerçeklerini çok iyi bilen kişilerdir.

KATKI'nın bilinçli olarak yüklendiği görev, evrensel sosyalizm akımının bir kolu olan Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın bir parti olarak Türkiye Cumhuriyetinde devlet teminatına kavuşturulmasıdır.

KATKI, bilimsel sosyalizmin evrensel taktik ve yöntemlerinden hiçbirine ipotek koymaya kalkışmadan ve bu yöntemleri uygulayan kadrolar hakkında bir spekülasyona başvurmadan, yolunda yürümektedir ve yürüyecektir. Fakat bununla beraber TKP tekeli yaratmaya çalışan veya yeraltı-spekülasyonu yapmaya kalkan tezgâhlara —yâni tamamen emperyalizme— karşı da amansız bir mücadele vermektedir, ve verecektir.

KATKI, Türkiye'nin bugünkü gerçeklerini veri olarak, bu gerçeklere uygun, fakat aynı zamanda sosyalizmin evrensel geçerli olgularına ters düşmeyen ve istikbal perspektifini kapatmayan gayet somut formülâsyonlar ortaya koymuş ve —adeta bir parti gibi— sorunların oldukça detaylarına kadar inmiştir.

Dolayısiyle rahatça iddia edebiliriz ki, bugün Türkiye'de KATKI'nın desteklemeyeceği bir legal parti, marksist parti olamaz, veya başka bir deyişle KATKI'nın desteklemiyeceği bir legal marksist partinin kurulmasına imkân yoktur...

Bugün Türkiye'de genel seçimler yaklaşırken izafi ilerici ve bağımsız olan DİSK sendikalar konfederasyonu üzerine büyük oyunlar tezgâhlanmaktadır (*).

DİSK'in önüne, CHP'yi desteklemesini önlemek üzere bir ikilem konulmaktadır, emperyalizmin beyinleri tarafından...

1 — Sendikalist TİP oportünistleri tarafından DİSK yönetiminin ele geçirilmesi veya bazı sendikalarının —yöneticileri vasıtasiyle— ele geçirilerek DİSK'in parçalanması...

2 — TİP kalemşorlarının bilimsel (!) eleştirileri ile, —kariyerlerini «ilelebed muhafaza ve müdafaa» etmekte kararlı olduklarından, CHP'nin geleceğine de pek güvenmeyen— DİSK yöneticilerini daha «sol iddia» lara iteleyip, CIA'nın yeraltı tezgâhlarına malzeme haline getirmek ve büyük bir provokasyon şoku ile DİSK'i parçalamak...

Bu ikinci yolda emperyalizmin ajanları DİSK'in ürkek «çarıklı» larını ikna edebilmek için «yeraltı solu» nun CHP'ye kadar sızdığını veya sızacağını yaymaya çalışıyorlar. Ve de iddialarına inandırıcılık kazandırmak için yapmadıkları kalmıyor: Meselâ gerçekte «mutemet memur» olup da önce MDD'cilikte (veya Mihricilik) sonra da «toplumsal ilerlemecilik» (veya Ürüncülük) de kariyer yapmış bulunan bazı devrimcileri (!) CHP'nin seçim listelerine sokmaya çalışıyorlar.

DİSK yöneticileri şunu bilmelidirler ki: Legal Marksist Parti kurulup akla kara ortaya çıkıncaya kadar CHP'yi açıkça desteklemekten başka doğru bir yol yoktur. Bu hususta TİP oportünizminin yâveleri herhangi bir tereddüde mahal vermemelidir.

Aynı zamanda telâşa kapılıp, istikbal için kariyer derdine düşerek, legal marksist partinin oluşturulmasında öncelikle sorumlu ve yetkili oldukları zehabına kapılmamalıdırlar.

Böyle bir sorumluluğu onlara yüklemek için çalışacak ve onları, bu işte en önde gelen yetkililer olduklarına inandırmaya büyük gayret gösterecek, hatta bu yolda akıl almaz ikna metodları uygulayacak ajanlar bulunacaktır.

Emperyalizm ajanları, bu yolda enternasyonal çapta çalışacak ve DİSK'in «dünkü Anadolu köylüleri» inden olan yöneticilerinin, Fransa'daki «Jön Türk» kalıntısı sorumsuz «solcu» lar ile, Hür Dünya'nın komünist partilerinin sorumsuz tampon adamları ile, gözlerini boyayacaktır ve hatta DİSK yöneticilerini İ. Bilen kadrosunun detant politikasının bir uygulaması

(*) Türk-İş organik olarak emperyalizme bağlı olduğundan ona eleştiri getirmek mümkün değildir. Türk-İş'in faaliyetleri eleştirilmez ancak ve yalnız edinilen gizli istihbaratlarla birtakım şeyler veya kişiler deşifre edilir.

olarak kapitalist Batı ülkelerindeki ilerici çevrelerle kurduğu ve çoğu zaman pragmatizme kayan anlamda bir «alış veriş» olarak sürdürdüğü ilişkilere mahkûm —razı— ederek, yani DİSK yöneticilerini bir soğuk harb kadrosuna, soğuk harb metodları ile yaklaştırarak, onlara Türkiye'deki soğuk harbi önleyecek (!) bir legal parti kurdurmaya çalışacaklardır.

Böyle «çelişkiler yumağı» şeklindeki karmaşık ilişkilerin içine itilen DİSK yöneticileri, —pek doğal ki— aptala dönerek kendilerini güden CIA ajanlarının esiri olacaklardır.

Ve böylece —kurulduğu takdirde— ortaya çıkan parti de yine, yeni bir CIA Partisi olacaktır.

Bugün için önemli bir taktik görev de DİSK'i TİP oportünizminin saldırılarından ve yeraltı tuzaklarından bütünlük içinde kurtarmaktır.

Bu oyunları boşa çıkarmak için artık legal parti kuruluşuna doğru bir atılım yapmak gerekli hale gelmiştir.

Bugün Türkiye'de legal olarak varolan devrimci iddialı parti ve sendikaların —TC Devletinin görmezlikten gelmesi ile— bazı sosyalist ülkelerle sözümona gizli görüşmeler yaptıkları ve o ülkelerin devrimci partilerine «birşeyler satma» ya çalıştıkları bilinmektedir.

Bu arada bize de bazı çevrelerden böyle «gizli (!) ilişki kurdurma» teklifleri gelmektedir...

Biz TC Devleti'nin böyle bir «ikili oyun» a itilmesini ve soğuk savaşın bir âleti durumuna getirilmesini onun bir zaafı sayarız. Ve de böyle zaaf gösteren bir devletin himayesinde bir legal devrimci partinin kurulamıyacağına inanırız.

Emperyalizmden bağımsız olarak bir sol partiyi —marksist bir partiyi— açıkça himaye edemeyen, üstelik emperyalizmin kontrolundaki sol kadroların sosyalist ülkelerle gizli ilişki kurmalarına gözyummak zorunda kalan bir devlet, o ülke üzerinde hükümranlığını ve bağımsız varlığını yitirmiş demektir.

Meselâ öncelikle CHP'nin sorumlu olduğu «DGM kanununu çıkartmamak» konusunda büyük «şamata» koparan sol yuvaların, Holdinglerin çıkarları dolayısiyle CHP'nin de ses çıkaramadığı bir «Serbest Bölgeler» tezgâhını görmezlikten, duymazlıktan gelmeleri, bunların emperyalizmin maşaları olduğunun en açık kanıtıdır. (Serbest Bölgelere karşı DİSK de bir şey söylememiştir).

Bağımsız bir ülkedeki «sol» kadrolar, emperyalizmin hediyesi bir «demokrasi aksesuarı» değildir.

Bir ülkede emperyalizmden bağımsız bir «sol» kadronun bulunması, o ülkenin bağımsızlığı ile eş anlamlıdır.

Dolayısiyle Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın bir legal parti olarak ortaya çıkması için yapacağımız atılımın, aynı zamanda TC Devleti'nin Türkiye üzerindeki hükümranlığının ve dünyadaki bağımsız varlığının sınanması denenmesi olacağına inanırız...

KATKI bu «atılım» hakkında şimdilik sadece, Türkiye'de Sosyalizm Akımı'ndan sorumlu iki kişinin, TC Devleti'nin yetkili mercilerinden, evrensel sosyalizm akımının yetkilileriyle «danışma toplantıları» tertiplenmesi için bir ön görüşme yapmak üzere pasaport isteğinde bulunduklarını ilân etmekle yetinir.

Bu teşebbüs engellenmediği ve yoluna girdiği takdirde Türkiye'de de bir legal marksist parti kurulacak ve soldaki kargaşa ve buna bağlı olarak Türkiye'deki bütün kargaşa son bulacaktır.

Bu teşebbüs engellendiği sürece, bunun anlamı Türkiye'de soğuk savaş taraftarı güçler ağır basıyor demek olacaktır; ki o zaman gizli —açık, devrimci veya sosyalist iddialı bütün legal kuruluşların zahiren, gösterişli —ve pahalı— bir «demokrasi aksesuarı», gerçekte ise bir soğuk harb yuvası oldukları ayan-beyan ortaya çıkacaktır.

K A T K I

Kumaş ve Makasdarlar

Bir dev'e göre biçilen kaftan cüceye uymaz. Hazır elbise biçiminde fikir kalıpları ithâlinden medet umanlar, er veya geç, hayal kırıklığına uğrıyacaklardır.

Yapılacak akıllıca iş kumaşın sağlamını seçmek ve işi usta makasdarlara bırakmaktır.

———o———

Basın Özgürlüğü

İstibdat rejiminde otoriteler kendileri hakkında yapılan medhiyelerle muhaliflerine yöneltilen hicviyelere müsaade ederlerdi. Bugün de, bu anlamda ve izne bağlı, sınırsız basın özgürlüğü yok değildir ki, kalem kullananların sızlanmalarına mahal kalabilsin.

PARANOYA OPERASYONU

Aşağıya —bazı satırların altını çizerek— aynen aldığımız yazı, 6 Kasım 1976 tarihli Tercüman Gazetesi'nde çıkmıştır.

Bu yazı, ilgililerce tekzip edilmediği gibi, ortada dolaşan söylentilere ve gözlemlenen olaylara da büyük çapta uymaktadır...

Bu yazıyı dikkatlice okumaya çalışan bir gencin veya bir küçük burjuvanın, yüzyüze geleceği korkunç bir «anlaşılmazlık» karşısında rûhi dengesini kaybetmemesi olanaksızdır. Bu durumdaki —yetişmemiş— bir genç veya bir küçük burjuva, ya içgüdüsel bir refleks şeklinde, kendini zaptedilmez bir «sargınlık» hissine kaptıracak, veya —itiraf edilemez şekilde de olsa— korkudan, «tam teslimiyet» haline girecektir. Bunlardan, birinci «psikoz» a girenler, geleneksel militarist rütbe taşıdıklarını iddia eden ve yüksek sesle sert emirler veren, birtakım —kronik— hasta adamların emrine girerek «faşo» olacaklar; ikinci «psikoz» a girenler de, zaman zaman gelecek fısıltı şeklindeki ve ima yollu «vahiy» lerle, görünmez zirvelerde yaşayıp, anlaşılmaz işler yapan «solcu ilahları» na bağlanarak «devo» olacaklardır.

Emperyalizm, küçük burjuvaların «saldırganlık» ve «teslimiyet» gibi iki karşıt ruh hali arasında —bir sarkaç gibi— salınan insan topluluğu olduğunu çok iyi bilir; ve bütün bölücü tezgâhları da —genel karakteristiği böyle olan— küçük burjuva kafasına göre programlar.

Gerçekleri olduğu gibi değil de abartarak (küçümseyerek veya büyük görerek) algılayan insanları ortadan kaldırmak —likide etmek— için, küçük burjuva tabakaların demode üretim tarzının ve bu üretim tarzının belirlediği demode üretim ilişkilerinin yaşattığı gerici küçük burjuva ideolojisinin ortadan kaldırılması gerektir...

Kısaca özetlersek, aşağıdaki yazıda:

DİSK'in ve DİSK dolayısiyle pek çok kuruluşun, «merkezi Doğu Berlin'de bulunan ve İsmail Bilen takma adını kullanan biri tarafından yönetilen Türkiye Komünist Partisi kontrolü» ne girdiği, «komünizme karşı olan» TİP'li sendikaların, bu komünizan akım tarafından DİSK'ten —haksız olarak— ihraç edildiği, DİSK içindeki bu komünizan akımın bir büyük holding ile de «gayet iyi ilişkiler» sürdürdüğü ve de «TİP'in bütün Türkiye'de teşkilâtlanması ve 1977 seçimlerine iştirak edebilecek duruma gel-

mesi de, DİSK içerisindeki bazı CHP'li sendikacıları istemiyerek de olsa Türkler ile işbirliğine itmiş» olduğu beyan edilmektedir.

Yani bir büyük holding, bir «dış merkez» e bağlı komünist partisi «lanse» etmeye çalışıyor. CHP de bu işe ses çıkarmamak durumunda kalıyor ve «komünizme karşı» olan TİP partisi de Tercüman Gazetesi ile işbirliğine girerek hepsine karşı mücadele ediyor...

Yalnız, —herzaman olduğu gibi —bu yazıda da Ürün Dergisi'nin ve «Ürüncülük» ün sözkonusu edilmemesi «ilginç» likten öte bir anlam taşıyor. Çünkü burada adı geçen pek çok kuruluşun Ürün Dergisi ile organik ilişkileri var...

Bu yazıyı, tarihi bir «ibret belgesi» olarak aynen yayınlıyoruz.

Komünizme karşı olan sendika yöneticileri ihraç edildi:

DİSK'TEKİ POST KAVGASI DEVAM EDİYOR

DİSK üst yönetimindeki «POST» kavgası, bu kuruluşa bağlı sendikaların yönetimine de sıçramıştır. Ilımlısından, aşırıcısına kadar sol yelpazede yerlerini almış, DİSK'e bağlı sendikacılar, birbirlerini MAO'cu, faşist, ya da «REVİZYONİST» sıfatları ile suçlamaktadır. Neticede DİSK'te kimin duruma hakim olduğu meçhul kalmaktadır.

Türkler ve Takımı:

DİSK içerisinde en güçlü sendika durumunu muhafaza eden Türkiye Maden-İş Sendikası'nın yönetimi, merkezi Doğu Berlin'de bulunan ve İsmail Bilen takma adını kullanan biri tarafından yönetilen Türkiye Komünist Partisi'nin kontrolündeki A. M. grubundan destek gören Kemal Türkler ve arkadaşlarının elindedir.

Türkiye Maden-İş Sendikası'nda uzmanlık gibi görevleri bulunup, sendikadan maaş alan A. M. bu arada «İlerici Gençlik Derneği» ile gençler arasında «İlerici Kadınlar Derneği» vasıtası ile de işçi kadınlar arasında ideolojik doğrultuda propaganda ve eylemleri oluşturmaktadır. A. M. grubunun TÖB-DER ile de işbirliği mevcuttur. A.M. grubu, bu arada yedi veya on üyesi bulunan çeşitli dallarda kurulmuş yüzlerce dernek vasıtası ile de kamuoyunu yanıltıcı «güç gösterilerine de» kalkışmaktadır.

Öte yandan A. M. grubunu «REVİZYONİST» olarak suçlayan bir başka kanat, Türkler ve arkadaşlarını yıpratmaya çalışmaktadır. **Bu arada, «MOSKOVA» nın tek merkez oluşunu tanımayan Avrupa Komünist Partilerinin bu görüşünü savunanlarca desteklenen TİP ya da TSİP gibi partilerin sem-**

patizanı sendikacılar da A. M. grubunun hışmına uğramamışlardır. Nitekim DİSK eğilimindeki sendikacılar etkisiz hale getirilmiştir. A. M. grubu, ilk tokadı Sosyal-İş Sendikasına, atmıştır. Sosyal-İş'in Genel Başkanı Özcan Keskeç, Moskova uzantısı grubun hışmına uğramış ve sendikası ile birlikte DİSK'ten ihraç edilmiştir. Ne var ki, bu ihracın kanunsuzluğu mahkeme kararı ile anlaşılmıştır. Buna rağmen, Sosyal-İş delegeleri, son yapılan DİSK Genel Kuruluna sokulmamıştır. Başkalarını yasaları çiğnemekle suçlayan, özgürlükten söz eden, düşünce hürriyetinden dem vuran DİSK yöneticileri, ellerinde mahkeme kararı olmasına rağmen, muhaliflerine söz ve oy hakkı tanımamışlardır.

A. M. grubunun etkisindeki Türkler takımı, ikinci tasfiyeyi Turizm-İş Sendikası'nda yapmıştır.

Kanunsuz ve düzme kongrelerle Moskova yanlısı Komünizme karşı olan sendikanın yöneticileri işbaşından uzaklaştırılmış ve yerlerine A. M. grubundan yöneticiler getirilmiştir. Turizm-İş'teki çekişme, basına da yansımıştır. Taraflar birbirlerini işçinin parasını yemekle suçlamışlardır. İşbaşından uzaklaştırılan grup, DİSK yöneticilerinin tuttuğu rakiplerini, sendikanın 180 bin lirasını gazete çıkarmak bahanesi ile iç etmekle suçlarken, A. M. grubu sendikacılar ise, karşı tarafın sözcülüğünü yapan solcu yazarları para almakla itham etmişler ve bu yazarların sendika parası ile en iyi şekilde ağırlandırıldıklarını söyleyerek cevap vermişlerdir.

Gizli İlişkiler:

Bu arada Türkiye Maden-İş Sendikası'nın Türkiye'nin ünlü bir işveren grubu ile gayet iyi ilişkilerini sürdürmesi, sağda solda sendikanın bazı yöneticilerinin bu işveren grubu ile birtakım gizli anlaşmalar yaptığı iddialarını tekrar suyüzüne çıkarmıştır.

Halen DİSK yönetim kurulunda, DİSK'e yeni iltihak etmiş bir sendikanın ihraç edilmesi ile ilgili görüşmelerin sürmesi bu iddialara güç kazandırmıştır.

Şöyle ki, DİSK'e iltihak eden Garanti Bankası mensuplarının bağlı oldukları GAM-SEN Sendikası Genel Başkanı K... grubundan verildiği sanılan bilgi ve ihbarlar üzerine, bu bankanın 30 milyon hissesini Sabancı grubu adına toplamak ve bu işlemden dolayı komisyon almakla suçlanmaktadır. Bu eylemin aslı çıkarsa, GAM-SEN, DİSK'ten ihraç edilecektir. Bu iddiaya göre, İzmit'te kurulan ve Sabancı Holding'in en büyük hissedarı bulunduğu «Lassa Lastik Fabrikası» nın önemli bir ortağı da Garanti Bankası'dır. Bu bankanın kontrolunu ele geçiren DİSK yanlısı olduğu iddia edilen işveren grubunun, bu üstün durumunu Lassa'da etkisiz kılmak isteyen Sabancı grubu, Garanti Bankası'nın hisse senetlerini almaya çalışmış ve bu iş için bankanın üst yöneticilerinden olan GAM-SEN'in Genel

Başkanından istifade etmiştir. Sabancı grubu, bu şahıs vasıtası ile bankanın 30 milyon liralık hissesine sahip olmuştur.

İki büyük İşveren grubu arasında Sabancı grubunun karşısında yer alan DİSK'teki güçlü kanat, Türkiye Maden-İş Sendikası'nın bazı yöneticileri, bu tutumları ile bir bakıma haklarındaki iddiaları da kabullenmişlerdir. Çünkü sözü geçen sendika yöneticisinin hisse senetlerini Sabancı adına değil de, diğer işveren grubu adına toplaması halinde, hakkında ihraç işleminin yapılmayacağı ileriye sürülmektedir.

Bu arada 4 lüks dairenin sahibi, 36 dairelik inşaatın müteahhidi Kemal Türkler'in bu mal varlığının ortaya çıkması, A. M. grubuna muhalif kanatların yoğun kampanya açmalarına yol açmıştır. **Ancak TİP'in bütün Türkiyede teşkilâtlanması ve 1977 seçimlerine iştirak edebilecek duruma gelmesi de, DİSK içerisindeki bazı CHP'li sendikacıları istemeyerek de olsa Türkler ile işbirliğine itmiştir.**

C. H. P.

C.H.P. Solculuğu «Solfasol» zannediyor.
Tam kırkyıllık «Halkçı!» lar, biz de «solcuyuz!» diyor...
«Sosyalizm» demektir Solculuk, bilsin millet,
«Sola çark marş!» demekle solcu olmaz memleket,

ŞADİ ALKILIÇ

16.7.1929 senesi Salı Günü, İzmir Ağır Ceza Mahkemesinde Verilen

KARAR

İcâbı müzakere olundukta: İcra Vekilleri Heyeti'ni cebren iskat etmek için teşvikatta bulunmak maksadile, aralarında cemiyyet-i hafiyye teşkil ettikleri iddiasiyle maznûnün aleyhin mevkuf Ahmet Kaya, Şükrü, Hilmi Hikmet, Ali, Mustafa, Enver, Ahmet, Marangoz Hilmi, Tevfik, Salamon, Nâfiz, Muhiddin, Ârif oğlu Yusuf Manu Şarfman, Troçki Mehmet, Koço, Niko, İsmail, Hüsamettin, Nesim, Ferit, Selanikli Hüsnü, Çakır Hasan, İskeçeli Hasan, Selanikli Hasan, Selanikli Mehmet, Mehmet oğlu Abbas, Niyazi, Şerif, Halil, Şöför Ahmet, İbrahim, Mustafa, Sıtkı, firari Niko Sinkeyeviç, Baytar Mehmet, Nedim Bey, ve Efendiler haklarında icra kılınan muhakemelerinde maznü-nuni mumaileyhinden Doktor Hikmet, Ferit Beylerle İsmail, Hüsamettin, Marangoz Hilmi, Manu Şarfman, Ahmet Kaya, Tevfik, Şükrü, Koço, Ali, Enver, Ahmet, Yusuf, Troçki Mehmet, Selanikli Hasan, Selanikli Mehmet, Abbas, Niyazi, Halil, Şöför Ahmet, Küçük Hilmi, Niko, Salamon efendilerle firari Niko Sinkeyeviç, Baytar Mehmet, Nedim, ameleden adamların mevki-i iktidara gelmesini temin için, her birerleri seviye ve iktidarlarına göre birer vazife olarak, halkın Hükûmete karşı nefret hislerini uyandıracak şekilde bir takım iğfalkâr beyannameler neşir ve tevzi ve Hükûmetin mevkiini zayıflatarak İcra Vekilleri Heyeti'ni cebren iskata halkı teşvik için aralarında gizlice ittifak ettikleri, maznunlardan Kanber oğlu Ali'nin istintaken maznun ifadesinde, şirkat ettiği iddia olunan bir keçi meselesinden derdest edilip karakola sevk edilirken, cebinde bulunan beyannameleri denize atarken yakalandığını ve karakolda dahi cebinde kalmış olan bu beyannamelerin mütebakisini masa altına gizlediği bir sırada görülerek derhal tahkikata iktidar edildiği, kendisi, keçi ve yanında polis olduğu halde karakola giderken, üzerinde bulunan yeni harflerle yazılmış, Ahmet Kaya'nın Enver vasıtasiyle kendisine ve Mustafaya, amelenin mütekâsif bulunduğu yerlere atılmak üzere gönderilen Beyannamelerden denize attığını lise talebeleri görüp: «Bakınız denize bir şey attı» dediklerinde, polis memuru mezkûr kâğıtları denizden aldığı ve karakola gittiklerinde, beyannameleri orada tetkik ettiklerini; Mustafaya verilmek üzere tütün amelesinden Enver vasıtasiyle kendisine iki defter beyanname verilmiş olduğu, kendisi de Mustafayı kahveden dışarı çağırıp verdiğini,

kendisi de vakit bulup atacak olduğunu, kendisine komünistlik fikirlerini Ahmet Kaya verdiğini, fakat kendisi atmadığını, Polis Müdiriyetine bizzat teslim ettiğini, Ahmet Kaya'nın, Ramazandan bir buçuk ay evvel Muhtar Hacı Ali'nin kahvesinde, Ali ve Enver ile kendiisne: «Size Beyannâme vereceğim, tenha sokaklardan geçerken atarsınız» dediğini, Martın yirmi beşinci günü, İsmail Efendi'nin kahvesinde otururken Enver gitmek üzere kalkıp, Ali'ye hitaben: «Sana verdiğim kâğıtları Mustafa'ya ver» dediğini, ve sonra kendisi de kalkıp giderken, Ali arkasından gelerek «al kâğıtları» diyerek verdiğini, açıp bakmadığını ve Ahmet Kaya: «Tütün grevi olacak, yevmiyeler artacak» diye söylediğini ve Hasan oğlu Enver ise, son Beyannameleri üç hafta evvel Ahmet Kaya kendisine verdiğini, ikisini kendisine alıkoyarak dördünü Ali'ye verdiğini, kendisi bir tarafa atmadığını, eve götürüp bilâhare Polis Müdiriyetine teslim ettiğini, evvelki Beyannameyi de Ali'ye verdiğini ve onu da bilâhare Polis Müdiriyetine teslim ettiğini, Ahmet Kaya ile Muhtar Hacı Ali'nin kahvesinde görüştüklerini, bâzan Mustafa ve Ali, kendisini bir köşeye çekerek: «Bak, işte çalışıyoruz, çok yevmiye alamıyoruz, işli halde parasız geziyoruz; grev yapalım, yevmiyelerimizi hakile alalım» dediklerini, bundan evvel de yine kendisine iki defter vererek «bunu arkadaşlarınla oku, fikrin açılsın» dediğini, fakat okumadığını, 26 Mart 929 salı günü, Ahmet Kaya'nın hânesi önünden geçerken kendisini çağırıp altı **Kızıl İnkilâp** Beyannamesi verdiğini, dördünü Ali ile Mustafa'ya verdiğini (İbrahim oğlu Ahmedin ifadesi) Beyannameleri Küçük Hilmi'nin elinden kendisi aldığını, Şükrü ile Lâle Sineması civarında buluştuklarını, Hilâl cihetine attıklarını, müderecatını okumadığını, Ahmet Kaya ile Ramazandan on beş gün evvel Lâle Sinemasında tanışdıklarını, bir gece Yıkık Minare taraflarında kendsine tesadüf ettiğinde, Hilmi'nin evini göstererek «yarın akşam buraya gel, sana bir paket vereceğim» dediğini, ertesi akşam gittiğinde, Ahmet Kaya «al bunu Şükrü'ye ver» diye kendisine bir paket verdiğini, kendisi de alıp Şükrü'ye verdiğini, gece olunca Hilâl taraflarına gittiklerini, Şükrü bu Beyannameleri yere attığını, kendisi yalnız refakat edip beyannameleri atmadığını, (Marangoz Hilmi'nin ifadesi) Yusuf Kenan hapishanede iken görüp kendisine bir mektup yazarak, fazla yevmiye bulduğu için İstanbul'dan çağırdığını, kendisi de yirmi liraya ihtiyacı bulunduğunu söylediğini, beyannamelerden haberi olmadığını, Tevfik isminde kimseyi tanımadığını ve merkuma beyanname vermediğini, evvelce üzerinde **Aydınlık** mecmuası çıktığı için tevkif edildiğini, Kenan hapishane arkadaşı olduğundan orada tanıştığını, 28 Şubat 929 tarihli ve Hilmi imzalı mektubu kendisi yazdığı mektuptaki tasdikler olay tarzında yazıldığını, Kadri'nin hanesinde Ragıp'la «Bir Amele Birliği müsaadesi alalım» diye toplandıklarını, İstanbul'dan Cemiyetlerin Suret-i teşekkülü hakkında nizamnameleri is-

tediklerini, sonra yine toplanarak beyannameler tanzim ve işçilere tevzii görüştüklerini, Kadri bu beyannamelerin hanesinde tanzimini «Belki hanem basılır» diye arzu etmediğini, bir gün Şükrü kendisini gördüğünde: «Ben Ahmet Kaya'nın evine gidiyorum, beraber gidelim» dediğini, birlikte gittiklerini, evde Kaya'yı yalnız olarak bulduklarını, ve «İzmir'de Gençler Birliği yapmak istiyoruz, seni de oraya dahil etmek istiyoruz» dediklerini, «Birlik ne yapacak?» diye sorduğunda «ameleye Muavenet Sandığı yapacak» cevabını verdiğini, o sırada arap harfleriyle yazılmış ve üzerinde Orak-Çekiç olan beyanname müsveddesini görüp «Bu beyanname ile Gençler Birliği arasında ne münasebet var?» sorduğu bir sırada zevcesi geldiğinden gitmek üzere kalktığında «Hiç olmazsa beyannamelerin tab'ı ve tevziinde bize yardım et» demiş ise de kendisi gitmediğini ve yardım da etmediğini, tevkifinden sekiz gün evvel bir gün Mezarlık başında, yanında yabancı bir şahıs olduğu halde Şükrü'ye rast geldiğini «Biz Ahmet Kaya'nın evine gidiyoruz. biraderinin nişan ve merasimi vardır» dediğinde, kendisi de bunlara iltihak ederek Ahmet Kaya'nın biraderinin evine gittiklerini, orada Küçük Hilmi bir yahudi çocuğu, Kaya, Muhittin bulunduğu ve daktiloda yazılmış beyannameler gördüğünü, Ahmet Kaya'dan sorduğunda «nişan merasimi yarına kaldı, İstanbul'dan beyannameler getirdim, geçen defa tevziine de dahil olmadın, bu defa beyannameleri tevzi et» dediğini, «ben yapamam» demiş ise de, bu cevap, pekâlâ mânasına geçtiğini ve işsiz olup olmadığını sorduğunu «işsizim» diye cevap verdiğini, ve tevkifinden iki gün evvel biraderi Nafiz işinden avdet ederken koltuğunda bir paket getirdiğini, içinde beyannamelerle bir mektup mevcut olup mektupta beyannamelerin Karşıyaka vapurlarına atılmasından Ahmet Kaya'nın göndermiş olduğunu, anladığını bu beyannameleri ocağa atıp yaktığını, (Salamon'un ifadesi) bir buçuk seneden beri Şükrü'yü tanıdığını, Ahmet Kaya'nın getirdiği tâlimatnamelerin arap harfleriyle teksirine kendisi karışmadığını, Ahmet Kaya'nın, bir nushasını getirdiiğ beyannamelerin kâğıdını Şükrü ile beraber gidip Kuyumcular içinde bir mağazadan tedarik ile Şükrü'ye verdiğini ve daktilo ile Beyannameleri kendisi yazdığını, Şükrü de yanında bulunduğu o gece, kendisine gösterilen talimatnâme müsveddesi olup, Arap harflerini pek güzel okuyamadığından, Şükrü söyleyip kendisi yazdığını, Ahmet Kaya'nın İstanbul'dan avdetinde, biraderinin evinde akdedilen içtimada hazır bulunduğunu, (Ârif oğlu Yusuf'un ifadesi) Kardeşi Ahmet Kaya, vagonlara yapıştırmak üzere verdiği Beyannamelerden beş tanesini vagonların içine attığını, mütebâkisini yırttığını Küçük Hilmi'nin evindeki içtimada hazır bulunduğunu, demiştir.

(Manu Şarfman'ın ifadesi) Komünizmi nazariye olarak tetebbu ettiğini, komünistler ile alâka peyda etmediğini, Viyana'dan tedaviye geldikten

sonra, evvelce tanıdığı Niko Sinkeyeviç'e tesadüf ettiğini konuşurken sözleri komünistliğe tesadüf ettiğinden Viyana'da gördüğünü anlattığını, Niko da Türkiye'de komünist cereyân ve bir Merkez Komitesi bulunduğunu ve fakat zayıf bulunduğunu ve bu Komitenin de hücreleri olduğunu söylediğini, bunu Niko ile beş sene evvel konuştuklarını ve kendisinin faal bir komünist olduğunu anladığını, Niko kendisini bir defa evine götürdüğünü, arasıra beş on kişi toplanarak komünizm hakkında münakaşalar yaptıklarını bu içtimalarda herkes fikrini konferans şeklinde anlattığını, bir numaralı **Yaşasın Bir Mayıs Beyannamesi** kendisine iraz olundukta, Nesim kendisine gelerek elinde bulunan kurşun kalemiyle yazılmış birtakım yazıları kendisine vererek okuduğunu ve o sırada okumağa vakti olmadığından cebine koymuş ise de aynı gün tevkif edildiğini, **Türkiye Gençler Birliği** ibaresi yazılı Beyannameleri bir buçuk ay evvel Küçük Niko'nun elinde gördüğünü, birgün bankaya gelerek, komünist arkadaşların geldiğini ve «içtima yapacağız» dedikte kendisi de hazır bulunacağını kabul ettiğini, Saatçi Niko ile yanlarında iki kişi daha gelmiş ise de o iki kişiyi tanımadığını, İzmir vaziyeti hakkında görüştüklerini, Ahmet Kaya olması lâzım gelen adam İzmir'de kominist propogandası yapıldığından, henüz genç ve fazla çalıştıklarından bahs ettiğini, hücrelerde arkadaşlarını tenvir eder olduklarını,

(Troçki Mehmet ifadesinde) Komünist Fırkasına dört ay evvel intisap ettiğini, komünist fikirlerini ilk önce kendisine Niko Sinkeyeviç'in verdiğin, amelenin refahı komünist saflarına girmekle olduğunu, sokakta mevcut olduğu halde izahat verdiğini, ve Niko «üç kişiden fazla tanımıyacaksın» diye söylediğini, Beyanname dağıtmadığını, Niko, Beyannameyi Abbasa verdiğini söylediğini, Koço hazır olduğu halde, Niko kendisine hitâben «bir kişi daha geldikten sonra sizi Gençler Komitesine Vilâyet âzâsı yapacağız» demiş ise de o kişi gelmediği için âzâ olamadığını, kâtip kendi hücrelerile temasta bulunduğunu, Doktor Hikmet ve Müsamettin ile kendisini Niko tanıştırdığını, Ferid'i dahî tanıdığını, Niko Abbasa bir Beyanname verdiğini ve Abbas da Mantıka Memuru olduğunu kendisine söylediğini, kendisinin de **Vilâyet Komitesi âzâlığına** intihap edildiğini Nko'nun tebliğ ettiğini, Mansur nâm-ı diğer Koço da 928 de komünst faaliyetine başladığını, bir sene Rusya'da **Şark Darülfünunun**'da okuyup Rusça öğrendiğini, iki sene de fabrikada çalıştığını, 927 de İstanbul'a geldiğini, ilk önce Niko Sinkeyeviç'le görüştüğünü, daima amelelerin hayat ve yevmiyelerinden bahs ettiğini ve Türkiye amelesi hayatının düzelmesini arzu ettiklerini, Niko kendisine «Sen madem ki komünizm için çalışmak istiyorsun, Beyoğlu şubesinde çalış» dediğinde kabul ettiğini, kendisi Sarı Mehmet, Niko Sinkeyeviç, Troçki Mehmet'le **İstanbul Vilâyet Komitesi**'ni teşkil ettiklerini, her

birinin vazifesi ayrı olduğunu, kendisinin vazifesi **Beyoğlu Mantıka Komitesi'ni** teşkil etmekten ibaret bulunduğunu, hücrelerin teşkili ve faaliyetleri hakkında Niko kendisine izahat vermekte olduğunu, bir müddet sonra Sinkeyeviç'e Beyoğlunda tesadüfünde, faaliyet sorduğunda, el'ân diğer birini ikna edemediğini söyleyince «beceriksizlik» cevâbını verdiğini, Vilâyet Komitesi'nin ne zaman içtima edeceğini sorduğunda «polisçe takip ediliyoruz, içtima mümkün değildir» dediğini, on günde bir defa, amele hayatı hakkında makale yazmaklığını söylediğinden kendisi de amele hayatı ve Cemiyetler yapılmasından bâhis bir makale yazıp Galata'da bir Yahudiden üç liraya bir şapiroğraf alarak, otuz kadar basarak Beyoğlu sokaklarına ettığını, kendisi **Gençlik Komitesi'ne** dahil bulunup yalnız Rumca makale yazdığını, baş tarafına **«Bütün Dünya İşçileri Birleşiniz»** dediğini, saatçi Niko da kendisine şifreyi yedi ay evvel, Şükrü'ye verilmek üzere Doktor Hikmet Beye verdiğini, Hikmet'le hapishanede tanıştıklarını, komünistlik hakkında münakaşalarda bulunduğunu, kendisi Galata'da Gümüşhalkalı caddesinde bir handa **Ticaret Müstahdemleri Cemiyeti'ne** devam etmekte olduğunu, orada birçok içtimaî eserler okumak suretiyle tenevvür ettiğini, Şükrü kendisine gelerek «beni Doktor Hikmet gönderdi. Hikmet kendi adresini vermedi, senin adresini vermekliğiin reca etti» dediğinde, muhaberatta kullanmak üzere bir şifre uydurup verdiğini, Ahmet Kaya ile teması Doktor Hikmet Beyin mektubunu hâmilen kendisine geldiğini, ve bu mektupta Doktor Hikmet'in imzası bulunduğunu, bir emanet olursa kendisine tevdi edilmesine ait olup kendisine tevdi edilecek bir emanet bulunmadığını, onun için merkumu Sinkeyeviç'e tanıştırdığını, ertesi gün üçü birlikte Manu Şarfman'ın hânesine gittiklerini; Niko bırakıp gittiğini, kendisi de Nedim ile avdet ettiğini, Ahmet Kaya Rusya'ya gideceğinden bahs etmiş ise de, Nedim «şimdi zamanı değildir» cevabını verdiğini, Ahmet Kaya birçok evrak getirip gösterdiğini, mürekkeple yazılmış Beyannameler mevcut olduğunu, Sinkeyeviç'in hazırladığı Beyannameleri Nedim kendisine getirip bıraktığını, kendisi de Ahmet Kaya'ya verdiğini, Nedim'i kendisine Hikmet tanıştırdıığnı,

(Lâz İsmail Efendi'nin ifadesi) Rusya'da dört sene kalarak makineler hakkında malûmatını tevsi ve amele hayatı hakkında nazarî malûmattan istifade ettiğini, komünist faaliyetine 928 de başladığını Adana'da amele olarak çalıştığını, orada komünist harekâtını şifahî ve ameleyi tenvir edecek şekilde olduğunu, Adana'dan İstanbul'a gelip oradan İzmir'e gittiğini, iş bulamadığını tekrar geriye döndüğünü, bu sırada İstanbul'da komünist tevkifatı başlamış olduğundan Rusya'ya gittiğini, orada Nâzım Hikmet'le tanıştığını, onunla Türkiye'ye geldiğinde kendilerini tevkif ettiklerini, gıyâben dört aya mahkûm olduğunu, ikmâl-i müddetle çıktığını, Türkiye'deki komünistlik

hakkında kat'i malûmâtı olmadığını, Hüsamettin'i tanıdığını, Doktor Hikmet'ie hapishanede görüştüğünü, Hüsamettin hapishanede iken **Açlık** diye yazmış olduğu hikâyeleri görmüş ise de tabı ve tevzi ettiğini bilmediğini, Bir Mayıs için dağıtılacak Beyannameye Nedim'e Cumhuriyet Gazinosunda yazdırdığını, Nesm bunu alıp elli kadar teksir ederek kendisine getirip kendisi de ameleye dağıtacağını, bundan maksadı da serbest **Komünist Fırkası** teşkil edeceğini; Ferid ile beraber birahanede tanıştıklarını; komünist gazetelerini Baytar Mehmet'ten aldığını; bir çanta içinde gazeteleri kendisine verdiğini; kendisi de alarak Ferid'in evine götürdüğünü; ve tramvayda çantayı açarak iki gazete çıkarıp birini kendisi okuyup, diğerini de Hüsamettin'e verdiğini; sonra telefonla Ferid'e «gazeteyi muvafık görürseniz ameleye veriniz» diye tenbih ettiğini ve **Kızıl Yıldız** gazetesini Ferid'e kendisi verdiğini; yalnız Ferid'in Rusça Beynelmilel sa'y diye etüt halinde iktibas ettiği Türkiye hakkında bir iki yazı verdiğini;

(Devamı var)

NASYONAL SOSYALİZMİN BABASI

Aylı Kurt Yayınları'ndan **En Sinsi Tehlike'de** faşizm hakkında şu bilgi veriliyor:

«Faşizm içtimaî bir panzehirdir (s. 40). Faşizmin unsurları millî ülkü, millî gurur, gelenek ve dindir. Faşizm mahallî olarak savaşa başlamış, yavaş yavaş cihan ölçüsünde bir değer ve karakter almıştır. Her ülkedeki faşizmin yapısı bir değildir. Türlü faşizmlerin birleşik noktaları millî mefâhirden ve millî mâziden örnek ve kuvvet almalarıdır. Millî ülkü ve millî gururla yoğrulan ve geçmişteki hakları arıyan faşizm savaşmak mecburiyetindedir. Bu onun için suç sayılmaz. Faşizmin, hayatta esas hâlin savaş olduğunu iddia etmesi biyoloji bakımından doğrudur. Bunu açık olarak ilân etmesini ya toyluğuna veya mertliğine vermelidir. (s. 47). Alman faşistleri yani MİLLÎ SOSYALİSTLER serbest seçimle iktidar mevkiine geldi. Franko'nun temsil ettiği faşizm İspanya'yı temizledi (s. 43).»

Cihat Hikmet (Cihat Baban), 1933'te yayınlanan **Hitler ve Nasyonal Sosyalizm** kitabının 53-60 ıncı sayfalarında **Adsız** Mecmuasının son sayfasında neşredilen Program'dan bahs ederken Hitler'in Programile bunun arasında benzerlikler bulmuş ve Adsız'a TÜRK FAŞİSTİ demişti.

Adsız diyor ki:

«O programı ben arkadaşlarımla birlikte hazırladığım zaman (1925), Türkiye'de Hitler'in adını bilen yoktu. Hitler'in Türkiye'de tanınması 1930 dan sonradır. Hitler'in programile bizimki aynı olsa bile bu, nihayet koyu ırkçı ve milliyetçi düşünen insanların aynı sonuca vardıklarını gösterir (s. 51-2).»

30 — Eylül: Profilo'da boykotta bulunan işçilerle polis arasında çatışma çıktı. Bir işçi öldü, 510 işçi göz altına alındı. —Avrupa Konseyi, Türk vatandaşlarına İnsan Haklar Komisyonu'na başvurma hakkının tanınmasını istedi— Türkiye İşveren Sendikaları Konfedarasyonu Başkanı Halit Narin, «boykota katılmaları nedeniyle işten atılmış işçilerin kesinlikle işe alınmıyacağını ve tüm işveren kuruluşlarının ve Konfederasyonun boykota katılan işçiler hakkında açılmış bütün ceza davalarını «müdahil» sıfatıyla sonuna kadar izliyeceğini» açıkladı. —TBMM, DGM yasası için ikinci kez olağanüstü toplandı. —Türk—İş Genel Başkanı Tunç'un göreve devam ederken emeklilik işlemini yaparak 600.000 Tl aldığını açıkladı — Aliağa rafinerisinde BOYKOT'a katıldıkları gerekçesiyle atılan 650 işçiden sonra yeniden26 işçinin atıldığı bildiriliyor.

1 — Ekim: İçişleri Bakanı O Asiltürk, Ankara Belediye Başkanı V. Dalokay'a 1914 yılından kalma bir yasaya dayanarak«işten el çektirdiğini» bildirdi. —TÖBDER Genel Merkezi Ankara Valisi D. Yalçın tarafından kapatıldı. Vali ayrıca TÖBDER'i 141 - 142. maddeleri ihlâlle suçladı. — Demirel: «Gerekirse sıkıyönetim ilânederiz.» —İşveren Sendikaları Konfedarasyonu, tüm yelerinden «BOYKOT'a öncülük eden işçilerin bir listesini yapmalarını» istedi. — Türk-İş Yönetim Kurulu'ndaki eleştirilere karşı Tunç «600.000 lirayı geri veremem, istenirse görevden çekilirim.» dedi.— CHP, Anayasa,-nın 8 maddesini değiştirmek için bir önerge hazırladı. Ayrıca «1961 Anayasa' sına dönülmesi istendi.

2 — Ekim: Ecevit, MC Hükümetinin «seçim yolu» nu kapatmak istediğini ileri sürdü. —Profilo'dagözaltına alınan 550 işçiden 7 si tutuklandı.— Oto Av işyerinde çalışan 9 işçi işten atıldı. —İspanya'da bir gencin sağcılar tarafından öldürülmesini protesto için 300.00 işçi genel greve başladı.— Aliağa tesislerinde 1150 işçi, İpraş'ta 170 işçi BOYKOT'a katıldıkları için işten atıldı. — Kartal'da 1000 den fazla işçi «Genel Yas» tan sonraki işten atılmaları, MESS'in aldığı kararları ve Türk-İş'i protesto etmişlerdir. İşçiler ayrıca DİSK'i BOYKOT'un sonunda «işçiye sahip çıkmamakla» suçladılar.

4 — Ekim: Türkiye Barolar Birliği, Sıkıyönetim Yasasının değiştirilmesi ve de demokratik ilkelere uydurulması için bir rapor hazırldı. —Konya— Kadınhan Belediye Başkanlığı seçimini CHP kazandı.— MSP Genel

Yine Ekim ayında çıkan «SERBEST BÖLGELER - Türkiye Üzerinde Tezgâhlanan Emperyalist İşgal» adlı kitap Ferda Aykan ve Orhan Selen tarafından derlenmiş (İleri Yayınları No: 2).

Kitapta, son bir iki ay içinde MC Hükümeti'nin büyük bir sessizlikle hazırladığı «Serbest Bölgeler» tasarısına karşı —muhtelif dergi ve gazetelerde— yayınlanmış yazılar derlenmiştir.

Karl Marks'ın Biyografisi

Bizde Karl Marks'ı tanımak ve tanıtmak ihtiyacı, özellikle 1917 Devriminden sonra duyulmaya başlamış ve günümüze kadar sürmüştür.

Bugün otuz kırk yıl öncesine kıyasla büyük hacımda eserler basılıyor ve halkın istifadesine sunuluyor. Son olarak okuduğumuz **Karl Marks - Biyografisi** adlı ve 820 sahifelik eser Ertuğrul Kürkçü tarafından çevrilmiş ve Öncü Kitap Evi tarafından basılmıştır.

Ciddi bir çalışmanın ve büyük bir emeğin ürünü olan eseri hazırlayanlar şunlardır: P. N. Fedoseyev - Irene Bakk - L. I. Golman - N. Y. Kolpinsky - B. A. Krylov - I. I. Kuzminov - A. I. Malysh - V. C. Mosolov - Yevgenia Stepanova.

Eserde Karl Marks ve Engels'in yakınlarına ve dostlarına ait birçok fotoğraf eseri süslemekte ve değerini arttırmaktadır.

1 — Karl Marks
2 — Marks öğrenciyken
3 — Kızı Jenny Longuet
4 — Damadı Charles
5 — Louis Eugene Varlin
6— P. O. Lissgaray
7— Ludwig Kugelman
8 — Eşi Jenny von Westiphalen, 1830'larda.
9 — Kızı Laura Lafargue
10 — Kızı Eleanor Marks
11 — Engels 1840'larda... ve elli beş şahsın daha fotoğrafları ile sayısız resimler bulunmaktadır.

Eserin önsözünde şu satırlar okunuyor:

«Bu kitaptaki resimler, Marks'ın hayatını ve çalışmasını yansıtmaktadır ve SBKP Merkez Komitesi Marksizm-Leninizm Enstitüsü Merkezî Partisi arşivleri ile Karl Marks ve Frederich Engels Müzesindeki tarihî ve belgesel malzeme seçilmiştir.»

12 inci KOĞUŞ

Hapis olmak ne acı şey,
Hem de ilkbahar'da
Hayatım kuşlar ve çiçekler
Dışarda...
Ve ben içerdeyim.

*
* *

Ne güzel olur, böyle bir zamanda
Hep barış ve iyilik olsa cihanda,
Unutulacak ne kadar çok şey var,
Hele sevilecek: her yanda...
Ve ben içerdeyim.

*
* *

Gökyüzünü duvarla örmüşler,
Bulutları yasaklamışlar bize...
Gökyüzü hür... bulutlar hür,
«Çamlıca» dan bir parça görünür,
12 inci Koğuşun penceresinden...
Ve bir parça «Üçüncü Ahmet» çeşmesi,
Tek minare... Ayasofya'dan,
Üst tarafı kilitlenmiş bir vatan...

*
* *

Fakat, bir yerde zincirlerin kırıldığı duyuluyor,
Kanlı özgürlük çiçekleri açıyor,
Bütün cihan!.

Sultanahmet Cezaevi
— 1963 —
ŞADİ ALKILIÇ

30 — Eylül: Profilo'da boykotta bulunan işçilerle polis arasında çatışma çıktı. Bir işçi öldü, 510 işçi göz altına alındı. —Avrupa Konseyi, Türk vatandaşlarına İnsan Haklar Komisyonu'na başvurma hakkının tanınmasını istedi— Türkiye İşveren Sendikaları Konfedarasyonu Başkanı Halit Narin, «boykota katılmaları nedeniyle işten atılmış işçilerin kesinlikle işe alınmıyacağını ve tüm işveren kuruluşlarının ve Konfederasyonun boykota katılan işçiler hakkında açılmış bütün ceza davalarını «müdahil» sıfatıyla sonuna kadar izliyeceğini» açıkladı. —TBMM, DGM yasası için ikinci kez olağanüstü toplandı. —Türk—İş Genel Başkanı Tunç'un göreve devam ederken emeklilik işlemini yaparak 600.000 Tl aldığını açıkladı — Aliağa rafinerisinde BOYKOT'a katıldıkları gerekçesiyle atılan 650 işçiden sonra yeniden26 işçinin atıldığı bildiriliyor.

1 — Ekim: İçişleri Bakanı O Asiltürk, Ankara Belediye Başkanı V. Dalokay'a 1914 yılından kalma bir yasaya dayanarak«işten el çektirdiğini» bildirdi. —TÖBDER Genel Merkezi Ankara Valisi D. Yalçın tarafından kapatıldı. Vali ayrıca TÖBDER'i 141 - 142. maddeleri ihlâlle suçladı. — Demirel: «Gerekirse sıkıyönetim ilânederiz.» —İşveren Sendikaları Konfedarasyonu, tüm yelerinden «BOYKOT'a öncülük eden işçilerin bir listesini yapmalarını» istedi. — Türk-İş Yönetim Kurulu'ndaki eleştirilere karşı Tunç «600.000 lirayı geri veremem, istenirse görevden çekilirim.» dedi.— CHP, Anayasa,-nın 8 maddesini değiştirmek için bir önerge hazırladı. Ayrıca «1961 Anayasa' sına dönülmesi istendi.

2 — Ekim: Ecevit, MC Hükümetinin «seçim yolu» nu kapatmak istediğini ileri sürdü. —Profilo'dagözaltına alınan 550 işçiden 7 si tutuklandı.— Oto Av işyerinde çalışan 9 işçi işten atıldı. —İspanya'da bir gencin sağcılar tarafından öldürülmesini protesto için 300.00 işçi genel greve başladı.— Aliağa tesislerinde 1150 işçi, İpraş'ta 170 işçi BOYKOT'a katıldıkları için işten atıldı. — Kartal'da 1000 den fazla işçi «Genel Yas» tan sonraki işten atılmaları, MESS'in aldığı kararları ve Türk-İş'i protesto etmişlerdir. İşçiler ayrıca DİSK'i BOYKOT'un sonunda «işçiye sahip çıkmamakla» suçladılar.

4 — Ekim: Türkiye Barolar Birliği, Sıkıyönetim Yasasının değiştirilmesi ve de demokratik ilkelere uydurulması için bir rapor hazırldı. —Konya— Kadınhan Belediye Başkanlığı seçimini CHP kazandı.— MSP Genel

Başkan Yardımcısı Cumalıoğlu: «Şartlar emredici olmadığı için sıkıyönetime gitmeyi düşünmüyoruz.» — F. Almanya'da yapılan genel seçimleri, Sosyal Demokrat-Hür Koalisyanu çok az bir farkla kazandı.

5 — Ekim: Türk-İş'teki Sosyal Demokrat Sendikalar, Türk-İş yönetimine karşı işçilerin tabandan mücadele vermesini istediler. Zonguldak Maden-İşçileri Sendikası Başkanı: «İşçilerin haklarını savunabilmek için tek yol kalmıştır. Bu da tabanın isteğine uymak ve işi durdurmaya kadar gidecek olan demokratik eylemdir.» —Yahşihan ve Kesikköprü'de 300 maden işçisi BOYKOTA'a başladı.

6 — Ekim: Danıştay, TÖB-DER'in kapatma kararını durdurdu.

7 — Ekim: Danıştay, Dalokay'ın «görevden alınma» kararını durdurdu. — Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu Başkanı Otto Kersen, kendisinin ve konfedarasyonun her türlü özel mahkemelere ve özel yasalara karşı olduğu söyliyerek «Demokraside her türlü fikrin serbestçe savunulabilmesi, bunun sağlanabilmesi için de Kominist Parti de dahil olmak üzere her türlü partinin kurulabilmesi gerektiğini» söylemiştir.

8 — Ekim: Danıştay'ın Dalokay hakkında verdiği kararı «bir hukuki nota» diye nitelediren İçişleri Bakanı, «Dalokay'ın göreve başlatılmıyacağını» söylerken, Dalokay, Belediye'ye giderek görevine başladı. —Petkim-İş Başkanı 25 işçinin polis baskısı altında çalıştırıldığını söyledi. — Bağımsız milletvekilerinden S. Bilgiç, N. Gürsoy ve A. Bodur AP'ye girdiler. —Fransa'da, Hükümetin ekonomi alanında aldığı kararları protesto için bütün ülkede genel grev yapıldı. Paris'te de büyük bir miting düzenlendi.

9 — Ekim: Adalet Bakanı Müftüoğlu, Yargıtay Başsavcısı Akdoğan'ın, bütün savcılara gönderdiği «nurculuk faaliyetleri hakkındaki genelge» nin Adalet Bakanlığına geri gönderilmesini istedi. Bakan, Başsavcıyı «görevini aşmak» la suçladı. —Sıvas Baser Madencilik Ltd. Şirketinde çalışan işçiler 6 aydır BOYKOT'ta. —Konya, Yol-İş grevinde işçileri copla dövmeği reddettiği için 5 polis «görevlerini ihmal» gerekçesiyle sürüldü. Bir grup polis «beş komünist cezalandırılıncaya kadar» görev yapmayacaklarını bildirdi ve makam odasını fuzulen işgal etti. —İtalya'daki genel greve 8 milyon işçi katıldı.

10 — Ekim: Ölen Mao Tse Tung'un yerine ÇHC Başbakanı Hua Kuo Feng Komünist Parti Başkanlığna seçildi. —Makine Sanayiinde çalışan 42 işçi, DİSK'in BOYKOT'una katıldıkları gerekçesiyle işten atıldı. İşçiler BOYKOT'a başladılar.

11 — Ekim: DG Mahkemelerinin görev süresi sona erdi. Mahkemeler ellerindeki dosyaları, suçun işlendiği yerin Ağır Ceza Mahkemelerine dev-

redecekler... — Topkapı İplik Fabrikasında çalışan 200 işçi DİSK'ten topluca istifa etti. İşçiler: «Genel Yas» eylemi sırasında, «işi bırakın, korkmayın, biz arkanızdayız. İşveren sizin kılınıza dokunamaz,» dedikleri halde işten atılınca hiçbir sendikacının kendileriyle ilgilenmediği için bu karara vardıklarını açıkladılar.

12 — Ekim: CHP Erzincan Senatörü Ünsal, Erbakan'ın 1 Ağustos 1976 da Ağır Sanayi Fabrikası diye attığı temeli söküp araba bagajında Ankara'ya getirmiştir. — Teksif Başkanı Ş. Yılmaz «vergi adaletsizliğini protesto için» Türk-İş'in «genel grev»'e gitmesini istedi. — Demokrat Parti adayı Carter, seçimi kazandığı takdirde «Doğu Avrupa Ülkelerindeki özgürlük hareketlerini destekleyeceğim» dedi. — Fransa'nın en büyük İşçi Konfederasyonu CGT, DİSK'li işçilere yapılan şiddet hareketlerini ve anti-demokratik uygulamaları protesto etti.

14 — Ekim: DPT'nin yaptığı bir araştırmaya göre Milli Gelirin % 35'ini nüfusun ancak % 10'a yaklaşan bir azınlığı alıyor. — Türk-İş Genel Başkanı Tunç, Teksif Genel Kurulu Toplantısında yaptığı konuşmada: «Türkiye'de bir sol darbe olsa Koç'tan önce beni asarlar, bir sağ darbe olsa yine komünistlerden önce ben asılırım,» demiş ve «Batıda işçinin yönetime katıldığını, işverenin bu durumu kabul etmemesi halinde iş barışının da kurulamıyacağını» konuşmasına eklemiştir. — 30 dairelik inşaatında kaçak sigortasız işçi çalıştırdığı ve işçilere ücret ödemediği suçlamasıyla DİSK Genel Başkanı Türkler hakkında soruşturma açıldı.

15 — Ekim: Türkler'in Merter'de bir daire ve bir dükkânla Beşiktaş'ta da bir daire sahibi olduğu açıklandı.

16 — Ekim: Adalet Bakanı Yüksek Savcılar Kurulu toplantısına katılmadı. — Barclay Bank, İstanbul'da şube açtı. Şube, Türkiye ekonomisinin piyasa şartlarını, mali mevzuatını, yatırım projelerini ve sermaye ihracını araştıracak. — SBKP resmi yayın organı Pravda, ABD'deki Başkanlık seçimiyle ilgili olarak Ford ve Carter'i eleştirmiş ve «Amerika gibi burjuva ülkelerde seçim taktiklerini normal karşıladıklarını, fakat Sovyetler Birliğini küçük düşürücü beyanların Sovyet Halkı arasında çok büyük tepki uyandırdığını» yazmaktadır.

17 — Ekim: Makarios yönetimi, Kıbrıs'ta Sovyet Birliğine toprak edinme hakkı ve üs kullanma olanağı sağlıyor. — Ecevit, bir konuşmasında Demirel'in «sıkıyönetim ilânı» ile ilgili görüşüne cevap verirken «Hiçbir onurlu ordu hırsızlıklarını örtbas etmek için meclis denetiminden kaçanları kurtarmaya gelmez» dedi. — Atina radyosu, Türkiye ile ilgili olarak yaptığı bir yorumda «Atatürk ilkelerinin çiğnendiğini ve Demirel'in Türkiye'deki demokrasiyi sağcı rejimle eş anlamda tuttuğunu» belirttiği bildiriliyor.

19 — Ekim: Ankara-Yenimahalle Savcılığı «yasa dışı grev» iddiasiyle 6500 temizlik işçisi hakkında dava açacağını açıkladı.

20 — Ekim: Adalet Bakanı Müftüoğlu, Cumhuriyet Başsavcısını yeniden «saygı ve nezaket kurallarını çiğnemek» le suçladı. —Profilo Ticaret A.Ş.'de çalışan 20 işçi hakkında «iş ve çalışma hürriyetini engellemek, işyerini tahrip etmek, görevliye mukavemet, işçileri kanunsuz harekete teşvik» suçlamasıyla dava açıldı.

22 — Ekim: AP Büyük Kongresinde Demirel, Anayasa Mahkemesi'ni eleştirmiş ve «icrayı yetkisiz hale getirmek»le suçlamıştır. — CHP'nin yeni program taslağı açıkladı. Taslağa göre: 1 — «Halk sektörü»ne önem verilecek, 2 — Sanayi işyerlerinde «özyönetim» sistemi uygulanacak, 3 — İşletmelerde tasarruf sahiplerinin etken olması sağlanacaktır.

23 — Ekim: DİSK genel Başkanı Türkler mal varlığını açıkladı. Türkler, kendisine yapılan hücumların amacının «DİSK'i parçalamak» olduğunu söyledi. Türkler'in 4 dairesi, Küçükçekmece'de 30 daireli bir inşaatın yarısı, 1010 m.'lik bir arsanın yarısı, Denizli'de bir evin 1/4 hissesi, ve Acıpayam'da 85 dönümlük bir arazinin hissedarı... Ayrıca Türkler'in üzerinde Maden-İş'e ait olması gereken ve Gönen'de bulunan dönümlük bir arsanın sahibi olduğu bildiriliyor. — Adana Sun'î ve Sentetik Elyaf Fabrikasından 2 işçinin altılması üzerine, fabrikada çalışan 2250 işçi BOYKOT'a başladı.

24 — Ekim: Türk Sanayiciler ve İşadamları Derneği'nin uzmanlarına hazırlattığı bir raporda «işçi ücretlerinin gerçek değerlerinde bir düşme olduğu» belirtiliyor. — Fransız Mirage savaş uçakları şirketinin sahibi milyarder sanayici Marcel Dassaul «şirketimin devletleştirilmesine karşı çıkmayacağım. Gerekirse devletleştirmeden sonra, şirketin teknik danışmanlığını yapmağa hazırım,» demiş ve böylelikle «vergi kaçırdığına ilişkin iftiralardan kurtulacağını» açıklamasına eklemiştir.

27 — Ekim: Çalışma Bakanı A. T. Paksu görevinden istifa etti. — *SBKP Merkez Komitesi'nde bir konuşma yapan Brejnev* «ABD'nin SALT görüşmelerini uzattığını» açıklamış ve «Arnavutluk ve Çin ile ilişkilerini düzeltmek istediklerini» belirtmiştir. — MİT'te yüksek görevlerde çalışan beş kişinin başka yerlere atanınca Danıştay'da dava açtıkları ve davalarını kazanmalarına rağmen MİT'in bu kararları uygulamadığı bildiriliyor.

31 — Ekim: Gaziantep Belediyesinde çalışan 1600 işçi BOYKOTa başladı. İşçilerin Genel-İş Sendikası üyesi oldukları açıklandı. — Kayseri Makina Sanayiinde çalışan 35 işçi işten atıldı. Daha önce aynı işyerinde çalışan 125 işçinin başlattığı BOYKOT sürdürülüyor.

976 KASIMından KATKI

1 — Kasım: Alman Sanayiciler Derneği üyesi 40 kişilik bir heyet yatırımlarla ilgili görüşmeler yapmak üzere Türkiye'ye geldi. Dernek üyeleri, Türkiye'deki «bürokrasi ve Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunundan» yakındılar. Dernek Başkanı H. Shol: «Türkiye'de Serbest Bölgelerin kurulmasının iyi bir şey olacağını ve Türk-Alman ekonomik ilişkilerini geliştireceğini» söylemiştir.

3 — Kasım: Eskişehir Kalabak Memba Suyu Fabrikasında çalışan 21 işçi işten atıldı. — Ülkemizdeki açık işsiz sayısının 2. milyon 200 bin olduğu, DPT uzmanlarının bir raporunda açıklandı.

4 — Kasım: ABD'deki Başkanlık seçimini Demokrat Parti adayı J. Carter kazandı. — Makina Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu, yabancı sermayeye tanınacak yeni hakların ve «Serbest Bölgeler»in ülkenin emperyalizme bağımlılığını arttıracağını» açıkladı. Serbest Bölgeler'in «emperyalizmin yeni üsleri» olduğunu tanımlayan kararda, «işçi haklarının olamıyacağı, yatırım ve üretimin her türlü vergiden muaf olacağı bu bölgelerde yabancı sermaye yerli sermaye ile gireceği ortaklıklarla Ortadoğu pazarına daha kolay yönelmeyi amaçladığı» belirtilmektedir. Ayrıca «Adana Yumurtalık Bölgesinde kurulması öngörülen Serbest Bölgelerin işlevi, Lübnan'dan boşalan yeri doldurmaktır.» denilmektedir. — General Elektrik Şirketi'nin birçok ülkede 550 bin dolar rüşvet dağıttığı açıklandı. — Eskişehir Kalabak Menba Suyu işçileri yaptıkları BOYKOT sonucu yeniden işe girmiş ve bütün isteklerini kabul ettirmişlerdir.

5 — Kasım: Adana'da Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası yöneticilerini protesto etmek için 5400 işçi BOYKOTa başladı.

7 — Kasım: Çin Milli Halk Kongresi Başkan Yardımcısı, Sovyetler Birliğiyle aralarının düzeldiği haberlerinin yalan olduğunu ve bu mücadelenin en azından daha 1000 yıl süreceğini açıkladı.

9 — Kasım: Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında bir «siyasi belge» nin hazırlanması için çalışmaların sürdürüldüğü bildiriliyor. «Siyasi Belge»nin fiilen bir «pakt» niteliği taşımasına rağmen Türkiye'nin isteği ile «pakt» sözcüğünün kullanılmayacağı ileri sürülüyor.

10 — Kasım: CIA Başkanı G. Bush «Daha fazla aç insanın aç olduğu bir dünyada ABD, yiyecek ürünlerinin ihracatında hemen hemen tekel ha-

line gelecektir. Bu da Amerikanın eline hiç geçmeyen ekonomik ve siyasal bir egemenlik sağlayacaktır. Önümüzdeki bu kıtlık yıllarında Waşington, aç ülkelerin yaşama ve yok olma kaderini elinde tutacaktır. ABD bu besin silahını kullanmakta hiç tereddüt etmiyecektir.» demiştir. — Cumhurbaşkanı Korutürk, Hükümetten «Eğitim Enstitülerinde yapılan sınavların incelenmesini ve kendisine bu konuda bilgi verilmesini» istemiştir.

11 — Kasım: DİSK'n ilân ettiği «Genel Yas»la ilgili olarak BOYKOTa katılan 252 işçi için daha soruşturma açıldığı bildiriliyor. — Madeni Eşya Sanayicileri Sendikasının Genel Kurulunda, bu işkolunda patronlar adına yapılacak toplu iş sözleşmelerinin MESS tarafından yürütülmesi kararı onaylandı.

12 — Kasım: İtalyan Bankasının 15 yıllık Başkanı Guido Carli, İtalyan Komünist Partisine Hükümette daha etkin bir rol verilmesini önermiştir. Carli, «İtalyan Hükümetinde, Komünist Partisinin görev almasına karşı çıkan Batı Alman ve ABD yardımları ile ülke ekonomisinin içinde bulunduğu açmazdan kurtulamaz. İtalyan ekonomisinde istikrarı sağlamak için Komünistlerin hükümette görev alması gerekiyor.» demiştir.

14 — Kasım: İspanya Hükümeti'nin ekonomi politikasını protesto etmek için 2 milyon işçi genel grev yaptı. — İstanbul Üniversitesi, öğretime süresiz olarak ara verilmesini kararlaştırdı. Üniversite Rektörü Alp: «Bugünkü olaylar sürerse üniversite açılmayacak ve eylem alanı haline getirilmeyecektir.» dedi. — İtalyan Parlamentosu, Hükümetin aldığı «kemerleri sıkma» kararını onayladı. Komünist ve Sosyalist Partiler onaylamaya katılmayarak dolaylı destek sağladılar.

15 — Kasım: Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanacak «siyasi belgenin F. Almanya basını tarafından «kamufle edilmiş bir saldırmazlık paktı» olarak nitelediği bildiriliyor. — 13 büyük bankanın sermaye piyasasını denetlemek üzere bir ortak şirket kurduğu açıklandı.

16 — Kasım: Fransız polisi, geçen sene öldürülen Türkiye'nin Paris Büyükelçisi İ. Erez'i «Ermeni Adalet Komandoları Teşkilatı»nın öldürttüğünü açıkladı.

17 — Kasım: Yugoslavya'yı resmen ziyaret eden SBKP Genel Sekreteri L. Brejnev: «Başkan Tito öldükten sonra Yugoslavya'ya müdahale edeceğimiz iddiaları yalandır. İlişkilerimiz karşılıklı anlayış ve eşitliğe dayanmaktadır.» demiştir.

19 — Kasım: Ereğli Kömür İşletmelerine bağlı Kozlu Bölgesinde çalışan 10.000 işçi BOYKOTa başladı. İşçiler: «Sendikacıların patronlardan farklı olmadığını ve 5 aydır süren toplu iş sözleşmelerinden hiçbir bilgi verilmediğini» açıklamış ve hakları verilene kadar bu eylemi sürdürmeye

kararlı olduklarını eklemişlerdir. — Brejnev'in ziyaretiyle ilgili olarak imzalanan Sovyetler Birliği - Yugoslavya ortak bildirisinde «Bağımsızlığa saygı, sosyalist gelişmenin değişik yolları seçme özgürlüğü konusunda anlaşma olduğu» belirtilmektedir. Başkan Tito, «Bu belge Sovyet - Yugoslavya ilişkileri üzerinde spekülasyon yapanlara verilen bir cevaptır.» demiştir.

21 — Kasım: Zonguldak Kozlu maden bölgesinde çalışmakta olan işçilerin tümünün BOYKOTa katıldığı ve bu sayının 17.000 e vardığı bildiriliyor. — Ankara Üniversitesi Senatosu «Bugünkü olaylar sürerse öğretime süresiz ara verilmesine karar verilecektir.»

25 — Kasım: Komando eylemleriyle ilgili olarak meclis araştırması açılması kabul edildi.

Sahibi: A. E. Güran; Yazı İşleri Sorumlusu: Mehmet Yavuz, Aylık Siyasî Dergi - Her ayın ilk haftasında çıkar - İlân kabul etmez - Yazışma adresi: Divanyolu Hacı Tahsin Bey Sokak No: 5 Sultanahmet/İSTANBUL
Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın geri verilmez - Yıllık Abone 50.— Altı Aylık 30.— TL.
Dizildiği yer: ÜÇLER MATBAASI, İSTANBUL
Genel Dağıtım: Yazışma adresi:
İstanbul Dağıtım: İSTANBUL DAĞITIM
Ankara Dağıtım: ANKARA DAĞITIM
İzmir Dağıtım: EGE DAĞITIM
Basıldığı yer: ÜÇLER MATBAASI

BELGESEL
SOSYALİZM SERİSİ'nden
ÇIKAN KİTAPLAR :

1 — AYDINLIK
«Fevkalâde amele nüshaları»

2 — TÜRKİYE
HALK İŞTİRAKİYYUN FIRKASI
Yayın Organları I

3 — YENİ DÜNYA
Kuvvay-i Seyyare'den
Kuvvay-i Millîye'ye

4 — ZİYA
Bulgaristan Komünist Partisi
Türkçe Gazetesi